

BULETINUL ICCRS

Anul XXXVI, Numărul 5 octombrie – decembrie 2010

În acest număr

Zelul responsabilului – Jude Muscat

Congresul laicilor catolici asiatici – Cyril John

Prima Conferință Regională a Responsabililor RCC din Asia de Sud-Est – Josephine Navis
+Gerry Pereira

Zelul unui responsabil

Jude Muscat

Anumite cuvinte și expresii evocă mental imagini care ne ajută să înțelegem un anumit concept. Deși imaginile ne ajută să înțelegem, anumite concepte sunt greu de exprimat în cuvinte. Mai mult, cuvintele sau expresiile pot evoca imagini și noțiuni diferite persoanelor sau grupurilor de indivizi. Din acest motiv aș dori să vă invit să reflectați pe scurt titlul acestui articol, și să-l lăsați să vă evoce o imagine și o noțiune de bază a ceea ce înseamnă el pentru voi. Acest exercițiu fundamental și totodată important este necesar, deoarece eu nu intenționez să fac o descriere sau în orice caz să ofer un model ideal al unui responsabil zelos. Aș dori foarte mult să vă păstrați propria imagine și propriul concept, deoarece imaginea ideală a unui responsabil zelos trebuie să fie modelată în cadrul unui mediu particular, dacă vrea să fie eficace. Eu consider că rolul meu în acest demers este acela de simplu recuziter. Prin oferirea unui fundal diferit imaginii percepute de voi, aș putea să vă ajut să priviți și să luați în considerare această imagine într-o lumină nouă.

Cu scopul de a crea un fundal mai clar este necesar să separ și să discut pe scurt cele două cuvinte cheie din titlul nostru: Zel și Responsabil. La final, voi încerca să aduc cele două noțiuni împreună, pentru un decor complet nou.

Zel

Cuvântul zel provine din cuvântul grecesc *zelos*, care înseamnă „căldură” sau „în fierbere”. La figurat este folosit în două sensuri diferite: într-un sens pozitiv înseamnă o mare ardoare sau entuziasm pentru o cauză, pentru o persoană sau pentru un obiect, pe care în mod normal, îl traducem ca zel, iar în sens negativ este partea întunecată a sa: invidia sau gelozia. În Noul Testament cuvântul *zelos* este, așadar, tradus fie ca zel (vezi *In* 2,17; *Rom* 10,2; *2Cor* 7,11) sau ca invidie ori gelozie (vezi *Rom* 13,13; *Iac* 3,14.16). Din punct de vedere etimologic termenul se referă la o gamă largă de emoții puternice, care poate varia de la a muri pentru sine, printr-un act de iubire, la un spirit distructiv de invidie și ură. Discutând despre zelul în ce privește iubirea, Toma de Aquino (ST I-II, Q. 28, a. 4) conchide că zelul rezultă din intensitatea iubirii față de un obiect, persoană sau cauză. Aceasta motivează „iubitul” față de obiectul iubit cu o forță care îl obligă să reziste și să elimine toate obstacolele care îi stau în cale. Acest lucru el îl numește iubire de concupiscentă. Pe de altă parte zelul, motivat de ceea ce el numește iubirea de prietenie, este

stimulat de dorința de bine pentru ceilalți, incluzând forța de a elimina obstacolele care pot dăuna acestui bine.

Responsabil

Întotdeauna am fost intrigat de faptul că în RCC termenul „responsabil” a prevalat. Probabil aceasta denotă structura slabă ce caracterizează realitatea noastră, care contribuie la construirea unui concept special de „responsabil”. Probabil că există tot atâtea definiții câți responsabili există, iar din acest motiv voi încerca să mă păstrez cât mai aproape de esența a ceea ce înseamnă conducere. Isus însuși ne-a dezvăluit conținutul acestei esențe, când a spus ucenicilor săi: „Oricine vrea să fie cel dintâi trebuie să fie ultimul și slujitor al tuturor” (*Mc 9,35*). Slujirea este cu adevărat un excelent model de conducere, dar Isus i-a conferit un sens mai profund, deoarece în unitate cu Tatăl el își dă viața pentru oile sale iubite (cf. *In 10,11-15*). Într-un cuvânt, conducerea creștină este un pelerinaj începând de la a muri pentru sine până la a trăi în Dumnezeu Întreit, care se exprimă prin slujirea celorlalți. Înainte de a merge la Tatăl, Isus s-a asigurat că a scos tot ceea ce era mai bun din discipolii săi prin învățare, formare și în cele din urmă prin experiența unică a botezului în Duhul Sfânt. Numai atunci a putut el să le încredințeze misiunea de a evangheliza lumea. Astfel, o altă caracteristică esențială în conducerea autentică este ceremonia de trimitere în misiune - trimiterea în lume a unor ucenici maturi și autorizați.

Conducerea cu zel

Sintetizarea celor două idei nu este prea dificilă, deoarece există o bază comună: intensitatea iubirii. Iubirea este esența Dumnezeului Trinitar (cf. *Ioan 4,8.16*). Întregul univers și mai ales planul de mântuire reflectă frumusețea interioară necreată a lui Dumnezeu, care este iubire dinamică. Am putea spune că zel este iubirea în acțiune, deoarece dragostea este veșnic creatoare, mișcându-se pe teritorii noi și necunoscute, manifestându-se prin milă, încredere, speranță și credință.

În practică, zelul se poate manifesta în slujiri, cum ar fi: organizarea de evenimente noi, aducerea de idei strălucite, a învăța oamenii cu pasiune și a-i îndemna cu înflăcărare. Acestea sunt elemente necesare, dar ele ar putea fi numai manifestări exterioare ale adevăratului zel, care este a fi precum Cristos. Ioan Evanghelistul a amintit de *Psalmul 69*: „Zelul pentru casa ta mă consumă”, atunci când Isus îi izgonise pe vânzători și pe schimbătorii de bani din templu (cf. *Ioan 2,17*). Zelul conține o dorință înflăcărată de a înțelege viziunea lui Dumnezeu pentru poporul său și, asemenea lui Isus, de a fi gata să ne consumăm pentru cauză. Un responsabil plin de râvnă este întotdeauna motivat și constrâns de o viziune inspirată de Dumnezeu, care caută binele și protecția tuturor. Din moment ce zelul pune iubirea în acțiune, acesta construiește comunitatea, dar respectă diversitatea în chemarea specială a fiecărui individ. El ne lansează spre o călătorie de dăruire de sine prin slujirea umilă, spre cea mai mare slavă a lui Dumnezeu. 🏡

Congresul laicilor catolici asiatici

Cyril John

Primul Congres al laicilor catolici asiatici a fost organizat la Seul, în Coreea de Sud, de Consiliul Pontifical pentru Laici, în perioada 31 august – 5 septembrie 2010. Tema congresului a fost „Proclamarea lui Isus Cristos în Asia astăzi”. Congresul a fost găzduit de Arhidieceza din Seul, în colaborare cu Comisia pentru laici a Conferinței Episcopale Catolice din Coreea. A fost stabilită susținerea și promovarea unei mai mari și mai adecvate participări a laicilor în viața și misiunea Bisericii din Asia.

Conform cu cele afirmate de Consiliul Pontifical pentru Laici, evenimentul a fost organizat în Asia, ca „semn al grijii misionare pentru oameni pe un continent bogat în tradiții, cultură și în religii vechi, care apare în al treilea mileniu ca protagonist al unor noi scenarii mondiale.” Conferința s-a deschis cu două lecturi despre „2000 de ani de misiune a Bisericii în Asia: Curente de evanghelizare, sfințenie și martiriu” și „Isus Cristos ca dar pentru Asia: Exigențe, sarcini și provocări ale evanghelizării de azi”.

Au participat la eveniment delegați din 20 de țări și reprezentanți a 33 de Mișcări Ecleziale și Noi Comunități, care sunt active în țările asiatice, cuprinzând 400 de delegați. Dl. Cyril John (India), vicepreședinte al Consiliului ICCRS și Pr. James Shin (Coreea de Sud), membru al Consiliului ICCRS au reprezentat ICCRS-ul la Congres. O expoziție realizată la locul de desfășurare a Congresului a prezentat câteva dintre inițiativele Consiliului ICCRS. Dl. Cyril John a prezentat câteva inițiative ale Reînnoirii Carismatice Catolice în domeniul evanghelizării în Asia, în timpul unei discuții despre „Mișcări și noi comunități în viața și misiunea Bisericii din Asia”.

Congresul a fost inaugurat de Eminentă Sa, Cardinalul Stanislaw Rylko, Președinte al Consiliului Pontifical pentru Laici. În discursul său concludent, Cardinalul a spus: „Papa Benedict al XVI-lea vede în aceste noi asociații și comunități focul de reînnoire al Duhului Sfânt în viața Bisericii și îi încurajează pe păstori să fie mai deschiși la acest mare dar. Sfântul Părinte a spus: „După Conciliu, Duhul Sfânt ne-a dat ‘mișcărilor’..., locuri de credință în care tinerii și adulții exersează un model de viață în credință ca oportunitate pentru viața de azi. De aceea vă cer să primiți mișcărilor cu multă iubire. Pe ici pe colo ei trebuie să fie corecți sau integrați în contextul global al parohiilor sau diecezelor. Totuși, trebuie să respectăm caracterul specific al carismei lor și să ne bucurăm de nașterea formelor comunitare de credință în care Cuvântul lui Dumnezeu devine viață.” De aceea, recunoștința mea deplină se îndreaptă spre reprezentanții Mișcărilor ecleziale și ai Noilor Comunități ce lucrează pe acest continent. Vă mulțumesc pentru mărturia de mare preț pe care ați adus-o la Congresul nostru și vă mulțumesc pentru tot ce faceți spre a sluji Biserica în Asia, care nu poate decât să beneficieze de aceste noi carisme, de o tot mai mare deschidere în caritatea pastorală; pentru acest dar al Duhului Sfânt, care este un semn prețios al speranței ce nu dezamăgește.”

Prima Conferință Regională a Responsabililor RCC din Asia de Sud-Est

Josephine Navis +Gerry Pereira

Prima Conferință organizată de Subcomitetul ICCRS pentru Asia-Oceania (ISAO) și găzduită de Echipa de Slujire Peninsulară Malaeziană (PMST) a fost ținută la St. Anne's, Bukit Mertajam, în perioada 12-15 august 2010. Au participat în jur de 800 de responsabili de grupuri și potențiali responsabili din diferite dieceze din Malaezia de Est și Vest, Singapore, Indonezia, Thailanda, Filipine și Camerun. Tema conferinței a fost „Înaintează în larg și aruncați-vă năvoadele pentru pescuit” (Luca 5,4).

Conferința a început cu celebrarea Sfintei Liturghii de către Episcopul Antony Selvanayagam, Consilier Episcopal al RCC în Malaezia. În această notă de bun-venit, Simon Matthew, Președinte al Echipei de Slujire Peninsulare Malaeziene a cerut responsabililor să-și amintească de prima lor chemare ca responsabili ai RCC-ului. Discursul pe care l-a avut președintele Consiliului ICCRS, D-na Michelle Moran, a început prin a explica tema conferinței: „Înaintează în larg și aruncați-vă năvoadele pentru pescuit” (Luca 5,4). A spus în acest sens că respectivul pasaj din scriptură, ales de Papa Ioan Paul al II-lea în enciclica sa „Novo Millennio Ineunte”, pare să fie un mandat pentru al treilea mileniu, având trei lucruri în vedere: „Amintiți-vă cu recunoștință de trecut, trăiți prezentul cu entuziasm și priviți spre viitor cu încredere.”

Dl. Cyril John, vicepreședinte al ICCRS și președinte al ISAO a vorbit după-masa despre „Chemarea noastră de a fi mijlocitori”. În discursul său, în care a citat din Catehismul Bisericii Catolice și din Scripturi, a plasat responsabilitatea și importanța mijlocirii asupra fiecărui responsabil, indiferent de slujirea în care este implicat, dacă acesta dorește să vadă roadele prezenței lui Dumnezeu în RCC. Fr. Bart Pastor a vorbit despre importanța, natura și dinamismul carismelor. Zilele care au urmat au fost completate cu împărtășiri despre diverse subiecte, urmate de grupuri de împărtășire, conduse de responsabilii din subregiune: Felix Ali Chandra, Gerard Francisco și Francis D'Souza. Sfintele Liturghii au fost prezidate de Episcopul Paul Tan Chee Ing, Arhiepiscopul John Lee și Arhiepiscopul Murphy Pakiam.

Punctul de maximă atracție al conferinței a fost întrunirea de vindecare și reînnoire și parada națiunilor, ținută în Biserica Sf. Ana. Numărul persoanelor participante la această întrunire a fost de 1500, incluzând participanții la conferință. La parada națiunilor au participat mai multe provincii din Malaezia și diferite țări, care au fost oferite lui Dumnezeu prin cântece de rugăciune și marșuri de dăruire spre altar. Întrunirea de vindecare a fost urmată de rugăciuni de vindecare pentru participanți, făcute de responsabilii RCC. Conferința s-a încheiat cu o sesiune de planificare pentru grupurile naționale și diecezane. 🏡

Aniversarea comunităților de alianță

La 28 septembrie 1970 a luat ființă prima comunitate de alianță în Ann Arbor, Michigan, SUA. Grupul inițial a organizat o reculegere pentru a lua decizii cu privire la modul în care ar trebui să fie formată comunitatea și pentru a face apoi un angajament de alianță. La 23 noiembrie un al doilea grup a făcut angajamentul de alianță. Din acel moment, comunitățile de alianță din Reînnoirea Carismatică s-au dezvoltat repede în toată lumea. Prima comunitate de alianță a fost denumită „Cuvântul lui Dumnezeu”, iar acea comunitate s-a extins și a devenit o comunitate mondială de comunități, denumită *Sabia Duhului (The Sword of the Spirit)*. Astăzi există două grupări majore de comunități de alianță: *Fraternitatea Catolică* – o federație mondială de comunități atât de viață în comun, cât și de alianță, precum și *Oamenii laudei* – cu numeroase filiale în America de Nord. În plus, există și un număr de grupări mai mici și independente de comunități de alianță. În acest an se vor ține diverse celebrări ale celei de-a 40-a aniversări a primei comunități de alianță. 🏰

Canonizarea părintelui Emiliano Tardif

Recent am primit cu bucurie următoarea știre pe care dorim s-o împărtășim cu toți frații și surorile din RCC mondială:

Pe data de 31 octombrie 2010 Cardinalul Nicolás de Jesús López Rodríguez of Santo Domingo din Republica Dominicană a anunțat demararea procesului de canonizare a slujitorului lui Dumnezeu, preaiubitul Părinte Emiliano Tardif, fost consilier ICCRS. Îl laudăm pe Domnul pentru acest har special pe care îl dăruiește întregii Biserici și transmitem felicitări membrilor comunității fondate de Pr. Tardif „Slujitorii lui Isus cel viu” (Siervos de Cristo Vivo)! 🏰

Activitățile Fondului de proiecte ICCRS

Ca răspuns la Conferința internațională „Iubirea în acțiune”, ce a avut loc în Coreea de Sud în anul 2009, ICCRS a încheiat parteneriate care să sprijine două proiecte HIV/SIDA prin fonduri speciale din Fondul de proiecte ICCRS, cu ajutorul comunității Kkottongnae.

Primul parteneriat este cu Casa Iubirii, situată în Districtul Bushenyi, Uganda. Acest proiect are grijă de copiii și tinerii orfani din cauza HIV/SIDA. Am putut să-i ajutăm pe cei de la Casa Iubirii cu niște fonduri prin care ei pot să-și extindă îngrijirile rezidențiale, să ofere mai multe tratamente medicamentoase și să înființeze un program permanent de consiliere. Vom rămâne în contact cu Casa iubirii prin Pr. Emmanuel Tusiime.

Al doilea parteneriat este cu Clinica Sf. Francisc Xavier din Yangon, Myanmar. Acest proiect este administrat de congregația surorilor Sf. Iosif al Aparițiilor, care au patru centre care îngrijesc persoane cu HIV/SIDA. Fondurile îi vor ajuta să ofere îngrijire medicală la mai multe persoane. Surorile ne vor ține la curent cu mersul activităților prin Fr. James Shin. 🏰

COLLOQUIUM

cu tema

BOTEZUL ÎN DUHUL SFÂNT – EFUZIUNEA DUHULUI

SACROFANO (ROMA), ITALIA – 17-20 MARTIE 2011

Reînnoirea Carismatică Catolică (RCC) se întâlnește pentru al treilea colocviu de experți din întreaga lume pentru a reflecta asupra doctrinei și practicii de astăzi a Botezului în Duhul Sfânt în Biserică. Este organizat de ICCRS sub patronajul Consiliului Pontifical pentru Laici.

PARTICIPAREA LA ACEST EVENIMENT SE FACE NUMAI CU INVITAȚIE.

EVENIMENTUL ASSISI 2011

CREȘTEREA ÎN CARISME * 8-12 IUNIE 2011

Alăturați-vă ICCRS-ului și comunității carismatice catolice internaționale la evenimentul special din Assisi din preajma Rusaliilor. Acest eveniment va fi o ocazie de a asculta vorbitori influenți, de a participa la ateliere de lucru și la Liturghie zilnică și de a vă împărtăși experiența cu ceilalți. După eveniment se organizează două pelerinaje opționale – pentru a explora locurile Sfântului Francisc din orașul Assisi și pentru a vizita situri creștine din Roma.

FORMARE I.C.C.R.S

vizitați <http://www.iccrs.org> sau e-mail la: events@iccrs.org sau tel. 0039.06.6988.7126

Institutul ICCRS pentru Formarea Responsabililor este răspunsul concret la invitația lui Ioan Paul al II-lea de a promova o majoră „maturitate eclezială”. Este vorba despre un curs intensiv cu durata de trei săptămâni, destinat responsabililor Reînnoirii Carismatice Catolice și este organizat în însăși inima Bisericii, la Roma (Italia). Lecțiile vor fi integrate de conferințe, vizite la locuri sacre, precum și în diferite dicasterii din interiorul Bisericii.

Lecțiile vor fi ținute în limba engleză; sunt disponibile și alte limbi, la cerere.

Cursul ICCRS de Formare pentru Responsabili (LTC)

Cursul ICCRS de Formare pentru Responsabili (ICCRS Leadership Training Course) este o cale prin care ICCRS-ul se îngrijește de formarea Responsabililor din Reînnoirea Carismatică Catolică din lumea întreagă. În parteneriat cu realitățile carismatice locale, ICCRS-ul oferă acest program de week-end, care va chema și înzestra noi responsabili și, de asemenea, va încuraja responsabilii actuali.

„Tu deci, fiul meu, întărește-te în harul care e în Hristos Isus și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să-i învețe și pe alții” (2Tim 2,1-2).

LTC Townsville, Australia

29 iunie – 06 iulie 2011

Vă rugăm să-l contactați pe Trudy Clarke prin e-mail la trudy.clarke4@bigpond.com.

ICCRS ANGAJEAZĂ

Din când în când, ICCRS caută ajutorul celor care doresc să slujească prin talentul și timpul date lor de Dumnezeu pentru a duce mai departe misiunea Reînnoirii Carismatice Catolice direct din inima Bisericii, timp de 1 până la 2 ani.

Actualmente căutăm persoane bine organizate, care să cunoască programe de publishing – sau capabile și doritoare să învețe.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne trimiteți CV-ul vostru și o fotografie la adresa: director@iccrs.org.

 <p>International Catholic Charismatic Renewal Services (Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale)</p> <p>Adresa poștală: Palazzo San Calisto 00120 Vatican, Europa</p> <p>Telefon: 0039.06.69.88.71.26/27</p> <p>Fax: 0039.06.69.88.72.24</p> <p>website: http://www.iccrs.org</p> <p>e-mail: newsletter@iccrs.org</p>	<p>Buletinul ICCRS este un buletin internațional, publicat bilunar în engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. Scopul său este de a furniza informații despre creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice din întreaga lume.</p> <p>Vă rugăm să contactați Biroul ICCRS pentru permisiunea reproducerii. Buletinul ICCRS este gratuit prin e-mail și costă 10€ prin poștă. Formarea Responsabililor este disponibilă suplimentar cu abonament de 15€ pe an, prin e-mail sau poștă.</p> <p>Directorul Biroului ICCRS: Oreste Pesare, <i>Italia</i></p> <p>Consultant ICCRS: Allan Panozza, <i>Australia</i></p>	<p>Consultant ICCRS pentru Administrație și Evenimente: Claude Lopez, <i>Australia</i></p> <p>Membrii Consiliului ICCRS:</p> <p>Michelle Moran, <i>Anglia (Președinte)</i> Cyril John, <i>India (Vicepreședinte)</i> Denise Bergeron, <i>Canada</i> Robert C. Canton, <i>SUA</i> María José Cantos de Ortiz, <i>Cile</i> Maria Figueroa de Góngora, <i>Guatemala</i> Ep. Joseph Grech, <i>Australia</i> Diacon Christof Hemberger, <i>Germania</i> Dariusz Jeziorny, <i>Polonia</i> Julienne Mesedem, <i>Camerun</i> Jude Muscat, <i>Malta</i> Fr. James Sang Hyun Shin, <i>Coreea de Sud</i> Pr. Emmanuel Tusiime, <i>Uganda</i> Marcos Volcan, <i>Brazilia</i></p>
---	---	--

FORMAREA RESPONSABILILOR

Anul XXXVI, Numărul 5 octombrie – decembrie 2010

În acest număr

Mijlocire și evanghelizare – Maria Figueroa de Góngora

Iubirea în acțiune: Milostivirea – Fratele James Shin

E corect să ne rugăm în limbi în timpul Liturghiei? – întrebări către Comisia Doctrinară a ICCRS-ului

Mijlocire și evanghelizare

Maria Figueroa de Góngora

În antichitate, poporul lui Israel a sprijinit brațele lui Moise când era obosit. Dacă n-ar fi făcut așa, ar fi pierdut bătălia. Știau foarte bine că rugăciunile sale erau ascultate în măsura în care îi erau plăcute lui Dumnezeu. Moise este figura clasică a unui mare mijlocitor. Suntem în fața unui bărbat înzestrat cu o inimă plină de compasiune, care, îndrăznește să ceară Domnului fără încetare salvarea poporului său și căruia Dumnezeu îi răspundea în mod corespunzător, deschizând toate porțile, chiar și pe cele mai neașteptate! Marea Roșie de fapt s-a deschis ca o poartă. Chiar și în momentele cele mai dificile, când poporul lui Israel, stricat și rebel, și-a construit un idol pe care l-a adorat ca pe un dumnezeu, Moise nu doar și-a muștră poporul, ci a alergat imediat să mijlocească la Dumnezeul cel Atotputernic, cerând pentru ei milostivirea sa. Acesta este rolul fiecărui mijlocitor în misiunea sa de evanghelizare: să ceară, să implore, să plângă înaintea lui Dumnezeu Tatăl, pentru ca poporul să nu se piardă, ci să fie salvat, pentru ca acea inimă neînțeleaptă și dură să fie transformată pentru a putea să-l urmeze pe Dumnezeul său, pe adevăratul Dumnezeu; pentru ca, în ciuda confuziei și zgomotului, poporul să-l poată urma numai pe El, adevăratul și unicul Dumnezeu.

Misiunea mijlocitorului nu s-a schimbat de-a lungul secolelor. Acesta trebuie să vegheze mereu, petrecându-și viața în rugăciune constantă, pentru ca poporul să nu meargă pe căi greșite. Până la final mijlocitorul trebuie să fie nedespărțit de misiunea sa, precum Moise, care a putut spune „misiune îndeplinită”, când și-a văzut poporul intrând în țara promisă.

Mijlocirea și evanghelizarea merg împreună, sunt întrepesute. Nu pot și nu trebuie să fie separate. Fără mijlocire, evanghelizarea n-ar avea forță și ar fi inconsecventă. Astăzi, mai mult ca

oricând, putem întâlni diferite persoane, oratori experți, buni la predicare și la aprofundarea temelor specifice. Chiar dacă acestea sunt definite evanghelizare, în realitate există un mare gol, se vede că lipsește ceva! Ce lipsește și de ce par doar cuvinte care cad în gol? Ceea ce lipsește este ungera, nu a fost destulă rugăciune de mijlocire.

La începutul Reînnoirii Carismatice Catolice, în timpul diferitelor seminarii, conferințe și alte întâlniri importante, erau totdeauna grupuri de mijlocire care se rugau cu fervoare, neîncetat, pe toată durata fiecărui eveniment, într-o capelă sau un loc organizat special pentru a găzdui Preasfântul Sacrament. Rezultatele erau evidente. Tot ce se făcea, de la cea mai simplă slujire, la cea mai complexă, era pătruns de rugăciune, totul era expus focului Duhului Sfânt. Și nu putea să nu fie așa, când slujitorii, responsabili cu evanghelizarea poporului lui Dumnezeu, se rugau mijlocind ca un unic Trup viu.

Mijlocirea în iubire înseamnă că, chiar de nu-i cunosc pe cei pentru care mijlocesc, sunt responsabil pentru mântuirea lor. Atunci, întrebarea lui Yahweh: „unde este fratele tău?” se repetă din nou. O, Domnul meu, dacă am găsit perla de mare preț, comoara ascunsă, este tocmai datorită acestor canale divine, acestor instrumente binecuvântate. Iată de ce mijlocirea este atât de importantă și de urgentă și nu putem s-o întrerupem. Precum a spus Sfântul nostru Părinte Benedict al XVI-lea directorilor OMP în mesajul său din 2008: „Trebuie să fim ca niște vase care transportă harul lui Dumnezeu.” Iar acest lucru este valabil și pentru mijlocire, care se răspândește în inimile noastre și se deschide la acțiunea puternică a Duhului Sfânt – iubirea lui Dumnezeu care vrea să ajungă la toți, care nu este altceva decât misiunea Reînnoirii Carismatice – ca toți să-l recunoască pe Isus Cristos cel viu ca singurul lor Mântuitor, astfel încât să poată fi în inima oricărui om.

Iată unele moduri prin care putem să mijlocim:

- Sfânta Liturghie este modul cel mai privilegiat
- În genunchi în fața lui Isus Euharisticul
- Rugăciunea comunitară a Sfântului Rozariu
- Rugăciunea personală
- Oferirea muncii noastre cotidiene
- Mici renunțări și sacrificii cotidiene
- Postul

În Efeseni 6:18, Sf. Paul ne învață: „Faceți toate acestea în rugăciuni și cereri în Duh, în orice timp. Pentru aceasta fiți vigilenți și statornici în rugăciune pentru toți sfinții.”

Când mijlocim cu inima, cu siguranță că Tatăl este foarte mulțumit. În astfel de momente nu se uită la noi, ci îl vede pe Isus care este în noi, noi toți fiind fii și fiice în Fiul. Mijlocitori în acea Mijlocire care reface toate în perfecțiune. Cu El, în El și pentru El îi prezentăm lui Dumnezeu Tatăl umilele noastre rugăciuni pentru evanghelizarea acestei lumi, o lume care are nevoie urgentă de a primi Vestea cea Bună. Așa cum ne-a amintit Sfântul nostru Părinte Ioan Paul al II-lea în Redemptoris Missio (30): „Activitatea misionară, sau putem spune evanghelizarea, este încă numai la început.”

Împreună cu Maria, Maica noastră puternic mijlocitoare, ne rugăm ca suflul Duhului Sfânt să vină și să reînnoiască fața pământului, ca inima noastră să fie complet deschisă la primirea veștii bune: că Isus Cristos este Regele și Mântuitorul nostru! 🙏

PROIECTUL ICCRS „RECOLTA SPERANȚEI”

În vremuri dificile, ICCRS-ul (Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice) a făcut apel la cei pe care îi slujește, pentru a primi sprijin spiritual și material și să continue astfel să-și dezvolte inițiativele în slujba Reînnoirii Carismatice Catolice mondiale. Orice contribuție, mică sau mare, are o importanță semnificativă pentru creșterea și susținerea angajării ICCRS-ului în dezvoltarea misiunii sale. Consiliul ICCRS-ului este recunoscător pentru fiecare rugăciune și fiecare contribuție financiară adunată din toată lumea până acum – o recoltă a speranței într-un moment de nevoie.

Proiectul ICCRS „Recolta speranței” s-a născut în vremuri de criză și și-a arătat potențialul și necesitatea pentru viitoarele sarcini ale ICCRS-ului. Proiectul lansat în 2009 este la fel de necesar azi, cu scopul de a aduna fondurile atât de necesare cu o regularitate mai mare, pentru a menține importantele inițiative pentru RCC.

ICCRS-ul există pentru a sluji Reînnoirea mondială în toate variatele sale curente și expresii. În 1993 – și încă în 2005 – Sfântul Scaun a recunoscut și confirmat ICCRS-ul ca asociație cu personalitate juridică, conform Canonului 116, pentru promovarea Reînnoirii Carismatice Catolice, și a aprobat Statutul său actualizat. Sediul ICCRS-ului este la Vatican, iar birourile constituie un centru de informare și comunicare în slujba Reînnoirii Carismatice Catolice mondiale, precum și legătura dintre Reînnoire și Vatican. Experiența RCC-ului a fost trăită de circa 125 de milioane de catolici, iar în ultimii 38 de ani scopul ICCRS-ului a fost acela de a-i sluji pe aceștia.

Ajutorul vostru este de o importanță capitală pentru ICCRS! Vă rugăm să vă uniți cu noi, pentru a ne ajuta să slujim și să promovăm RCC-ul. Împreună cu necesara și constanta voastră contribuție prin rugăciune, vă invităm să ajutați ICCRS-ul, aderând la proiectul ICCRS „Recolta speranței”. Contribuția voastră prețioasă ne va permite să contăm pe o bază financiară mai stabilă, necesară pentru a întreprinde misiunea noastră și a continua să proiectăm activitățile / evenimentele în favoarea întregii Reînnoirii. ICCRS-ul vă mulțumește de pe acum și vă asigură de rugăciunile noastre pentru intențiile tuturor binefăcătorilor noștri.

Completați formularul de înscriere la proiectul „Recolta speranței”, pe care îl găsiți atașat și nu uitați să vă reînnoiți abonamentul la Formarea Responsabililor pentru 2011!

Iubirea în acțiune: Milostivirea

Fratele James Shin

De ce a ajuns în infern omul bogat?

Biblia ne prezintă povestirea despre bogatul mândăcios și Lazăr. Un sărac, pe nume Lazăr era mereu la poarta bogatului pentru a cerși, dar bogatul nu avea nici o milă de el. Bogatul a murit și a mers în iad. De acolo, îl vede pe săracul Lazăr, stând lângă Abraham în slava Paradisului. Din flăcările iadului bogatul îl imploră pe Lazăr să-i dea o picătură de apă.

Cum a ajuns bogatul în iad?

Cardinalul Rosales, din Filippine, a adus următoarea explicație: Ceea ce cerea Lazăr de fapt nu era foarte mult. Nu cerea să stea la masă cu bogatul. Și nu cerea nici măcar să mănânce aceleași lucruri pe care le mânca bogatul. Cerșea doar resturile. Bogatul însă, în avariția sa, i-a refuzat chiar și acest lucru. Iată de ce a ajuns în iad. În Filippine, Cardinalul Rosales a organizat „Mișcarea pentru a aduna 1%”, astfel încât credincioșii din Filippine să poată vedea, simți și atinge cu mâinile lor iubirea lui Dumnezeu. În Filippine 1% sunt firimituri. Totuși, prin această inițiativă, a reușit să adune peste 100.000 dolari și să folosească acești bani pentru săraci. Cardinalul Rosales îi ajută pe filipinezi să facă experiența milostivirii lui Dumnezeu.

Bunul samaritean și Noul Legământ

Pe 16 august 1978, Pr. Oh, unul dintre fondatorii lui Kkottongnae, a găsit pe un pod un muribund bătrân în comă, numit podul Iordan. Chiar dacă treceau pe acolo multe mașini și persoane, nimeni nu a mișcat vreun deget pentru a-l ajuta, exact ca în parabola bunului samaritean (Lc 10,30-35). Pr. Oh, care încă din copilărie a încercat mereu să-i ajute pe cerșetori și pe oamenii străzii, și-a oprit mașina pentru a vedea ce se întâmplă cu acel om. În timpul drumului spre spital a auzit aceste cuvinte din cer: „Ar putea fi o zi mai fericită și mai plăcută ca aceasta? Îți mulțumesc cu o imensă bucurie, pentru că încerci să salvezi viața acestui fiu al meu iubit. Iată, fac un legământ cu tine: dacă în numele meu vei avea grijă de cei mai slabi frați ai mei, eu mă voi ocupa de tot restul”. În acel moment, simți că Dumnezeu a apreciat cu adevărat ceea ce tocmai făcuse. De atunci, de fiecare dată când Pr. Oh se îngrijește de un bolnav sau de un om al străzii, tot necesarul pentru îngrijirea lui, cum ar fi alimentele, îmbrăcămintea, voluntarii, banii și altele îi vin dintr-o dată.

Bunicul Choi Gui-Dong și Kkottongnae

Choi Gui-Dong s-a născut într-o familie bogată din Eumsung, în Coreea de Sud. În timpul ocupației japoneze a fost constrâns să se înroleze în armată. La întoarcerea în orașul său natal, era foarte bolnav și nu știa unde să meargă, astfel încât a ajuns cerșetor. Timp de 40 de ani a adunat resturile de alimente, îngrijindu-se de cei care, neavând locuință fixă, nu aveau nici puterea de a cerși. Pe 12 septembrie 1976, pr. John Oh l-a întâlnit pe stradă și de aici încolo și-a dat seama că chiar dacă are doar atâta forță cât să cerșească mâncare, și aceasta e o binecuvântare a Domnului.

Și astfel părintele Oh a fondat comunitatea Kkottongnae, cu scopul de a-i ajuta pe cei care nu aveau puterea de a cerși și care nu aveau un loc unde să trăiască.

„Iubirea în acțiune”, evenimentul ICCRS 2009

Evenimentul ICCRS „Iubirea în acțiune”, primul care a avut loc în afara granițelor Europei, s-a desfășurat la Kkottongnae, în Coreea de Sud. În timpul reuniunii de închidere a manifestării, imediat după conferință, mulți dintre responsabilii prezenți au căzut de acord asupra faptului că acest tip de eveniment constituia un adevărat punct de dezvoltare pentru ICCRS, transferându-l într-o nouă dimensiune. Cardinalul Albert Vanhoye, unul dintre predicatori, a deschis conferința cu o învățătură cu titlul: „Dumnezeu este iubire” (1In 4,16).

A conchis intervenția sa susținând că viziunea carismatică a „iubirii în acțiune este oarecum originală. Acest lucru ne face să examinăm două chestiuni, și anume raportul dintre iubire și carisme / daruri și rolul pe care acțiunea o are în viața creștină. În prima Scrisoare către Corinteni, Sf. Paul ne învață că iubirea caritabilă este mai importantă decât carismele/darurile vorbirii în limbi și profeția, pentru că fără iubire/caritate tot restul este lipsit de valoare. Așadar, prin virtutea teologală a iubirii/carității, carismele/darurile își păstrează întreaga valoare. Am văzut că există carisme/daruri care permit persoanelor să îndeplinească minunate acte de caritate. Acțiunea în sine, totuși, nu constituie fundamentul vieții creștine. Viața creștină, deci, se bazează numai pe credință și, tocmai la acest nivel, Sf. Paul exclude lucrările Legii. Credința conduce la o acțiune plină de iubire. „Ceea ce e de folos”, spune Sf. Paul, „este credința care lucrează prin intermediul iubirii” (cf. Gal 5,6). Fără credință, iubirea în acțiune nu este o adevărată carismă. Fără iubire în acțiune, credința nu este vie. 🙏

„Iar regele le va spune: «Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut» (Mt 25,40)

ICCRS

International Catholic
Charismatic Renewal Services

(Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice
Internaționale)

Adresa poștală:
Palazzo San Calisto
00120 Vatican, Europa

tel. 0039.06.69.88.71.26/27

fax 0039.06.69.88.72.24

site: <http://www.iccrs.org>

e-mail: newsletter@iccrs.org

Vă rugăm să contactați Biroul ICCRS pentru
permisiunea reproducerii. Buletinul ICCRS este gratuit
prin e-mail și costă 10€ prin poștă. Formarea
Responsabililor este disponibilă cu abonament de 15€
pe an, prin e-mail sau poștă.

Continuare pe pagina următoare

**ÎNTREBĂRI CĂTRE
COMISIA DOCTRINARĂ ICCRS**

Comisia Doctrinară ICCRS este condusă de Episcopul Joseph Grech (președinte), Australia și este formată din Pr. Peter Hocken, Austria, Pr. Francis Martin, SUA și Dr. Mary Healy, SUA. Comisia Doctrinară ICCRS este de asemenea în consultanță cu teologi din diferite țări din lume.

Este corect să ne rugăm în limbi în timpul Liturghiei?

Comisia Doctrinară ICCRS a primit numeroase cereri de clarificare, ca răspuns la un articol publicat în data de 24 august de Agenția de știri Zenit, cu privire la posibilitatea de a vorbi în limbi în timpul Liturghiei. Autorul articolului, pr. Edward McNamara, LC, citează un document al Conferinței episcopale braziliene din 1994 și concludă, spunând: „vorbirea în limbi în timpul Liturghiei nu este conformă cu carisma autentică a Reînnoirii Carismatice Catolice”. Totuși, documentul episcopilor brazilieni nu sprijină această presupunere. Am dori deci să clarificăm acest aspect, pentru a risipi orice uimire pe care acest articol poate să o fi provocat membrilor RCC.

Documentul episcopilor brazilieni își propunea să rezolve situații specifice pastorale ale bisericii locale și, chiar de conține un ghid util, nu poate fi extins la Biserica universală. Așa cum specifică pr. Mc Namara, documentul distinge corect între „rugăciunea în limbi” (rugăciune adresată lui Dumnezeu) și „vorbirea în limbi” (un mesaj adresat adunării). Totuși, se pare că pr. McNamara, pentru a ajunge la concluziile sale, termină prin a neglija această distincție. Concluzia sa de fapt se referă la „vorbirea în limbi” în timpul Liturghiei, fără a specifica faptul că „rugăciunea în limbi” este ceea ce se întâmplă în mod normal în timpul liturghiei carismatice. Episcopii, de altfel, nu susțin că rugăciunea în limbi nu poate avea loc în timpul Liturghiei, ci susțin că responsabilii nu trebuie să o ceară în mod explicit. În același timp, nu interzic „vorbirea în limbi”, ci rețin că acest lucru nu ar trebui să se întâmple fără a fi prezentă o persoană care s-o interpreteze.

Pentru a folosi corect darul limbilor, este important să reflectăm asupra învățăturii Sfântului Paul. Paul vorbește despre limbi în *1Corinteni*, în contextul instrucțiunilor asupra ordinii din adunările liturgice ale Bisericii (*1Cor* 11-14). El descrie rugăciunea în limbi ca pe o formă de rugăciune sub ungera Duhului Sfânt, fiind vorba deci de rugăciunea sau cântarea „cu duhul” (*1Cor* 14,15). Prin afirmația că cel care vorbește în limbi „spune sub inspirație lucruri misterioase” (*1Cor* 14,2) în Duh, Paul indică faptul că rugăciunea în limbi este pre-conceptuală, pre-verbală: o rugăciune a inimii, care exprimă lauda lui Dumnezeu cu voce tare, fără a folosi cuvinte. Paul dorea să corecteze anumite abuzuri de la Corint, unde darul limbilor era scos în evidență în mod excesiv, în detrimentul darului profeției și al celorlalte daruri care au capacitatea de a edifica în mod major Trupul lui Cristos (*1Cor* 14,1-17). Desigur, spune el, „Aș vrea ca toți să vorbiți în limbi” și „Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți” (*1Cor* 14,5.18). În altă parte, Paul îi mustră pe creștini, spunând: „Nu stingeți Duhul... cercetați toate: păstrați tot ceea ce este bun” (*1Tes* 5,19-21). Și face un avertisment: „nu împiedicați vorbirea în limbi” (*1Cor* 14,39).

Scrierile Părinților Bisericii contribuie la iluminarea acestei chestiuni. Mulți Părinți se referă la jubilarie (*jubilatio*), ca formă de rugăciune și cânt cu voce tare, fără a folosi cuvinte. Ceea ce este descris de ei ca „*jubilatio*” e foarte asemănător cu ceea ce definim azi ca rugăciune sau cânt în limbi. Sf. Augustin ne explică: „Jubilarea nu pronunță cuvinte, ci emite sunete care indică

bucuria, fără cuvinte. Jubilarea este vocea unei inimi inundate de bucurie, a unei inimi care, atât cât reușește, vrea să-și manifeste sentimentele, fără însă a-i înțelege semnificația. Omul, pradă bucuriei, exultă, iar de la cuvintele pe care nu reușește nici să le spună, nici să le înțeleagă, trece la un strigăt de exultare, unde nu mai sunt cuvinte. Din sunetele pe care le emite, se vede bine că acesta e mulțumit, dar și că, inundat de bucurie, nu reușește să spună în cuvinte ce-l face să se bucure” (En. în Ps, 99.4.).

Sf. Augustin nu se limitează să permită acest lucru, ci chiar își îndeamnă congregația la jubilar: „Bucurați-vă și vorbiți; dar dacă nu reușiți să exprimați prin cuvinte bucuria voastră, jubilați. Jubilarea exprimă bucuria voastră, atunci când cuvintele nu reușesc s-o facă. În orice caz, bucuria voastră să nu vă lase muți!” (*ibidem*, 97,4). Sfântul Grigore cel Mare adaugă faptul că noi numim jubilară acea bucurie a inimii pe care n-o putem exprima cu puterea cuvintelor, astfel încât triumful inimii manifestă cu voce tare ceea ce nu poate să exprime prin discurs. Se spune pe bună dreptate – continuă el – că gura e umplută de bucurie, buzele de jubilar, pentru că mintea celui drept este transportată în împărăția veșnică, iar limba se înalță în cântec de laudă (cf. *Moralia in Iob*, 8,89 și 28,35). Mulți alți Părinți ai Bisericii s-au exprimat în mod asemănător. Ce ocazie mai bună ar putea exista pentru a exprima bucuria debordantă cu ajutorul laudei fără cuvinte, dacă nu în anumite momente ale Liturghiei, cum ar fi la Aleluia sau după împărtașanie, în care este spațiu pentru cântul de laudă? De fapt, timp de secole cânturile de jubilar, care se exprimau prin melodii improvizate, erau părți obișnuite ale Liturghiei, iar acestea au avut în același timp un rol foarte important în dezvoltarea muzicii sacre medievale.

Această discuție ne permite să afirmăm că rugăciunea și cântul în limbi nu sunt ceva „exterior” Liturghiei, deoarece constituie un mod de rugăciune sau cântare sub călăuzirea Duhului. Sigur că în timpul Sfintei Liturghii se poate întâmpla, și uneori chiar se întâmplă, să se abuzeze de un astfel de dar. Totuși, darul limbilor este lucrarea Duhului, un dar care ne introduce într-o adorație mai ferventă, într-o abandonare mai profundă, în același timp făcând mai intimă comuniunea noastră cu Domnul. Iar acest lucru poate să vi-l mărturisească mii de persoane din RCC.

Printre altele, este important să amintim că încă din primii ani ai RCC diferiți papi, de la Paul al VI-lea la Benedict al XVI-lea, au susținut cu putere și au încurajat Reînnoirea ca mișcare a Bisericii. Cu diferite ocazii, unii papi au și celebrat Liturghia împreună cu grupuri din RCC și, în timpul acestora, se cânta și se făceau rugăciuni în limbi. Multe Conferințe episcopale au emis declarații în care au afirmat că RCC-ul și reînnoirea spirituală au condus la credință milioane de oameni. Cei care sunt interesați să cunoască mai multe despre declarațiile Papilor cu privire la RCC pot consulta cartea: „*Atunci Petru s-a ridicat...*” – *Culegere de discursuri ale Papilor despre Reînnoirea Carismatică Catolică, de la origini până în anul 2000*, editată de ICCRS (tradusă și în limba română n.t.). Declarațiile episcopilor, care conțin linii directoare specifice, trebuie să fie citite în lumina acestor discursuri.

Membrii RCC din orice țară sunt invitați să mențină bune relații cu biserica lor parohială și să urmeze fidel indicațiile oferite de episcopii lor. 🙏

ICCRS primește multe întrebări despre Reînnoirea Carismatică Catolică și facem tot ce putem să răspundem la câte putem cu ajutorul membrilor Comisiei Doctrinare ICCRS, care ne oferă cu generozitate timpul lor pentru a-și verifica referințele și a-și credita sursele. Întrebările și răspunsurile oferite în această secțiune a fiecărui număr al Formării Responsabililor sunt selectate pentru relevanța și utilitatea lor pentru cei implicați în Reînnoirea Carismatică Catolică.

Dacă aveți întrebări despre RCC, vă rugăm să le trimiteți la newsletter@iccrs.org

---

PROIECTUL ICCRS – RECOLTA SPERANȚEI

Inițiativa ICCRS-ului pentru contribuții periodice

VĂ RUGĂM SĂ COMPLETAȚI FORMULARUL DE DONAȚIE DE MAI JOS ȘI SĂ-L TRIMITETI PRIN FAX, POȘTĂ* SAU E-MAIL, CA IMAGINE SCANATĂ ÎN PDF SAU JPG.

INDIRIZZO POSTALE *

ICCRS
PALAZZO SAN CALISTO
00120 CITTÁ DEL VATICANO, EUROPA

UFFICI
ICCRS
PIAZZA SAN CALISTO
00153 ROMA, ITALIA

EMAIL: INFO@ICCRS.ORG
TELEFONO: +39 06 6988 7126/7
FAX: +39 06 6988 7224

COGNOME																	
NOME																	
TITOLO	SIG.	SIGNA	SIGRA	MONS	R	FR	SR	...	M	F	DATA DI NASCITA	G	G	M	M	A	A
GRUPPO/COMUNITÁ																	
INDIRIZZO																	
CITTÁ									PROVINCIA								
PAESE									CAP								
TELEFONO									FAX								
EMAIL																	

FREQUENZA DELLA DONAZIONE

DESIDERO SOSTENERE L'IMPORTANTE SERVIZIO FORNITO DALL'ICCRS AL RINNOVAMENTO CARISMATICO CATTOLICO MONDIALE, E SENTENDOMI COINVOLTO IN QUESTA MISSIONE NELLA CHIESA CATTOLICA, HO DECISO DI IMPEGNARMI CONCRETAMENTE AFFINCHÉ IL BATTESIMO NELLO SPIRITO SANTO E LA VITA CARISMATICA POSSANO SVILUPPARI.

MI IMPEGNO A DONARE € _____ PER IL MOMENTO L'ICCRS PUÒ ACCETTARE SOLO DONAZIONI IN EURO

VI PREGHIAMO DI BARRARE UNA CASELLA **OGNI MESE** **OGNI 3 MESI** **OGNI 6 MESI** **OGNI ANNO**

PRIMA DONAZIONE G G M M A A **ULTIMA DONAZIONE** G G M M A A

PAGAMENTO IN CONTANTI: SI PUÒ EFFETTUARE PRESSO I NOSTRI UFFICI

PAGAMENTO CON ASSEGNO: PUÒ ESSERE INVIATO ALL'ICCRS ALL'INDIRIZZO POSTALE INDICATO *

PAGAMENTO CON TRASFERIMENTO BANCARIO: VI PREGHIAMO DI INDICARE LA CAUSALE **

BENEFICIARIO: Istituto Per Le Opere Di Religione (IOR) 00120 Città del Vaticano DE81 5011 0800 6231 6061 68 REF/ CAUSALE: ICCRS 2245-2012/ ICCRS Hope Sack** BANCA: JP Morgan AG Junghofstrasse 14, 60311 Frankfurt am Main IBAN: DE56 5007 0010 0935 4242 00 SWIFT: CHASDEFXXX BLZ: 50110800 (NON NECESSARIO PER COLORO CHE EFFETTUANO IL BONIFICO IN GERMANIA)	BONIFICO DALL'ITALIA BANCA: UniCredit Banca di Roma Ag. Roma 211, Piazza San Pantaleo n.1, 00186, Roma IBAN: IT 16 J 02008 05022 000400895356 SWIFT: UNICRITM1892 CAUSALE: ICCRS Hope Sack**

PAGAMENTO A MEZZO CARTA DI CREDITO

AUTORIZZO L'ICCRS A PRELEVARE DAL MIO CONTO € _____ TIPO DI CARTA _____

NUMERO DELLA CARTA _____ DATA DI SCADENZA M M A A

FIRMA DEL PROPRIETARIO DELLA CARTA _____ G G M M A A